

Arrest

nr. 96 710 van 7 februari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 25 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 10 mei 2012 het Rijk binnen en diende op 11 mei 2012 een asielaanvraag in. Op 26 september 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Eritrese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 21 december 1993 te Harar, Ethiopië. U bent van Tigrinya afkomst en hangt het orthodoxe geloof aan. Uw ouders hebben eveneens de Eritrese nationaliteit en zijn beiden afkomstig van Assab. U heeft een oudere broer die net zoals u in Ethiopië is geboren. Uw ouders zijn afkomstig van het Eritrese Assab maar trokken op een gegeven moment naar Harar in Ethiopië waar u vervolgens opgegroeid bent samen met uw broer. In 1998 trokken uw ouders naar Eritrea om de rouwplechtigheid van een overleden familielid bij te wonen, maar ze slaagden er niet in om terug te keren naar Ethiopië omwille van de spanning tussen beide landen. Hierna werd u dan ook samen met uw broer opgevangen door jullie Ethiopische buurvrouw in Harar die bereid was jullie te helpen. In 2000 werd uw broer, die op dat ogenblik reeds meerderjarig was, naar Eritrea gedeporteerd door de Ethiopische autoriteiten. U kon wel in Harar blijven en via de steun van de buurvrouw die u opving, kon u ook naar school gaan. Via uw oom in de Verenigde Staten kwam u te weten dat uw ouders in Assab woonden. Sinds hun vertrek uit Ethiopië in 1998 had u immers geen contact meer met hen gehad. Sinds u vernam dat uw ouders in Assab verbleven, speelde u met het idee om eveneens naar Eritrea te trekken, maar u wist niet hoe u dat zou kunnen doen. Een klasgenoot van u vernam dat u graag naar Eritrea wilde gaan en introduceerde u bij enkele personen die u hierbij konden helpen. In 2010 vertrok u dan ook uit Harar – zonder medeweten van de buurvrouw die u gedurende jaren had opgevangen – en trok u met de hulp van enkele personen samen met anderen naar Eritrea. Met de hulp van de Eritrese politie vond u uiteindelijk uw moeder terug in Assab. Ze vertelde u dat uw broer was opgeroepen voor de militaire dienst, maar dat hij was ontsnapt uit het opleidingskamp in Sawa. Nadien had uw moeder niets meer vernomen over het lot van uw broer. Naar aanleiding van de ontsnapping van uw broer uit het Sawa-kamp, werd uw vader kort nadien opgepakt door de Eritrese autoriteiten. Ook over het lot van uw vader, of waar hij zou kunnen zijn, was uw moeder niet op de hoogte. U zou in totaal zo'n jaar en negen maanden bij uw moeder in Assab verblijven, waarbij u door uw moeder voornamelijk binnen werd gehouden, alvorens begin 2011 een oproepingsbrief te ontvangen van de lokale administratie in Assab waarin vermeld stond dat u zich binnen de week moest gaan aanmelden in het kader van de verplichte militaire dienst in Eritrea. U en uw moeder besloten dat u het land diende te ontvluchten aangezien u niet hetzelfde lot wilde ondergaan als dat van uw broer en vader. Met de hulp van een smokkelaar trok u per schip naar Jemen, waar uw moeder een kennis had bij wie u kon verblijven. U verbleef ongeveer een maand en twintig dagen in Jemen alvorens met de hulp van een andere smokkelaar naar België te komen. Na een tussenstop in Qatar kwam u uiteindelijk aan in België waar u op 11 mei 2012 asiel aanvraagde bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U beweert Eritrea ontvlucht te zijn omdat u er vreest vervolgd te worden omwille van het feit dat u niet bent ingegaan op de oproeping zich aan te melden voor de verplichte militaire dienst in Eritrea (zie gehoorverslag CGVS, dd. 19 september 2012, p.9).

Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verblijf in Assab en bij uitbreiding aan uw bewering als zou u over de Eritrese nationaliteit beschikken. U slaagt er namelijk niet in aannemelijk te maken dat u in 2010 vrijwillig naar Eritrea zou zijn gegaan om er uw ouders terug te vinden, en dat u vanaf dat moment in Assab zou hebben gewoond tot het moment dat u beweert Eritrea ontvlucht te zijn.

Vooreerst kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden betreffende uw beweerde Eritrese nationaliteit. Zo beweert u tijdens het gehoor dat u over de Eritrese nationaliteit beschikt, ondanks het feit dat u in Ethiopië geboren bent en ondanks uw jarenlange verblijf in Ethiopië, omdat uw ouders over de Eritrese nationaliteit beschikken (zie gehoorverslag CGVS, p.3). U geeft tijdens het gehoor immers aan dat uw beide ouders van Assab afkomstig zouden zijn maar dat ze op een bepaald moment, vóór de geboorte van u en uw oudere broer, naar Harar in Ethiopië zouden zijn verhuisd (zie gehoorverslag CGVS, p.3-4). Wanneer u tijdens het gehoor echter gevraagd wordt wanneer uw ouders Assab verlaten hebben om naar Harar te gaan, moet u het antwoord schuldig blijven hieraan toevoegend dat het vóór uw geboorte was (zie gehoorverslag CGVS, p.3). U weet evenmin wat de reden was voor de verhuis van uw ouders van Assab naar Harar (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Uiteraard dient hierbij rekening te worden gehouden met het feit dat deze verhuis van uw ouders van het toen nog niet onafhankelijke Eritrea naar Ethiopië zich afspeelde voor uw geboorte, maar gezien het belang van deze gebeurtenis in het leven van uw ouders, maar ook in dat van u – in het licht van uw bewering dat u via uw ouders over de Eritrese nationaliteit zou beschikken en gezien uw verklaring dat u, door de verhuis van uw ouders

naar Harar, het grootste deel van uw leven zou hebben doorgebracht in deze Ethiopische stad – zou redelijkerwijze toch verwacht mogen worden dat u beter op de hoogte zou zijn van de motieven die uw ouders tot deze verhuis zouden hebben aangezet, ook al omdat u toch beweert bijna twee jaar bij uw moeder te hebben gewoond in Eritrea waarbij verwacht kan worden dat u het hierover zou hebben gehad met uw moeder. Wanneer u tijdens het gehoor gevraagd wordt op welke manier uw ouders de Eritrese nationaliteit zouden verworven hebben – aangezien uw ouders in Ethiopië leefden op het ogenblik dat Eritrea de onafhankelijkheid verwierf – antwoordt u eenvoudigweg dat ze de Eritrese nationaliteit hebben door geboorte (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Uit objectieve informatie blijkt namelijk dat Eritrea onafhankelijk werd na het einde van de onafhankelijkheidsoorlog in 1991, en officieel onafhankelijk nadat een referendum werd gehouden bij Eritreërs of personen van Eritrese afkomst in Eritrea en in het buitenland in 1993 (zie landeninformatie, administratief dossier). Wanneer u erop gewezen wordt dat uw ouders in Ethiopië leefden op het moment dat Eritrea onafhankelijk werd, en wanneer u gevraagd wordt of uw ouders dan niet bepaalde stappen dienden te ondernemen om de Eritrese nationaliteit te verwerven, verklaart u nogmaals dat zij het zijn door geboorte, dat er niets te bekomen viel, en dat ze Eritreërs waren, net zoals Oromo Oromo zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Echter, uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat personen van Eritrese origine in Ethiopië wel degelijk stappen dienden te ondernemen om de Eritrese nationaliteit te verwerven, aangezien ze werden beschouwd als Ethiopische staatsburgers voordat Eritrea onafhankelijk werd. Eritrea maakte immers, voordat het onafhankelijk werd in 1993, zoals u overigens correct aanhaalt tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.8), deel uit van Ethiopië. De Eritrese nationaliteit kon door personen van Eritrese afkomst in Ethiopië verworven worden door ofwel deel te nemen aan het onafhankelijkheidsreferendum of door expliciet de Eritrese nationaliteit aan te vragen bij de bevoegde instanties in Ethiopië. Indien dit nagelaten werd, werden zulke personen geacht de Ethiopische nationaliteit te hebben en te behouden; deze personen werden in de kebele's (lokale administratie) geregistreerd en konden beschikken over Ethiopische documenten (zie landeninformatie, administratief dossier). U geeft tijdens het gehoor echter aan hoegenaamd niet te weten op welke manier uw ouders de Eritrese nationaliteit zouden hebben verworven waarbij uiteraard dient rekening te worden gehouden met het feit dat u slechts in 1993 geboren bent, maar het kan toch opvallend genoemd worden dat u met stelligheid beweert dat uw ouders gewoon over de Eritrese nationaliteit beschikken, en hiervoor geen stappen moesten ondernemen, terwijl het bij personen van Eritrese afkomst in Ethiopië toch algemeen bekend is dat deze personen wel degelijk niet zomaar de Eritrese nationaliteit verkregen en nog steeds verkrijgen (zie landeninformatie, administratief dossier). Verder is het vooral frappant dat uw kennis over evidentere gebeurtenissen of gegevens die dichter bij uw persoonlijke leefwereld liggen aangaande uw beweerde Eritrese afkomst, en waarvan verwacht kan worden dat u hierover beter op de hoogte bent, eveneens erg beperkt is te noemen. Zo moet u merkwaardig genoeg het antwoord schuldig blijven op de vraag tot welke (Eritrese) etnische groep uw vader behoort (zie gehoorverslag CGVS, p.3), terwijl u wel de etnie van uw moeder kan benoemen (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Verder is het opmerkelijk te noemen dat u niet kan antwoorden op de vragen waar de familie van uw ouders verblijft of woont. Wanneer u tijdens het gehoor immers de vraag wordt gesteld waar de familieleden van uw vader of moeder verbleven, en of ze dan ook in Assab leefden, geeft u aan dat uw moeder alleen leefde in Assab, en dat er geen familieleden waren (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd waar de familieleden van uw ouders dan wel wonen, geeft u aan dat u het niet weet, wat toch merkwaardig is aangezien u een jaar en negen maanden bij uw moeder in Assab zou hebben gewoond (zie gehoorverslag CGVS, p.12). U kunt enkel een oom in de Verenigde Staten vermelden die eveneens van Assab afkomstig zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Verder zijn uw verklaringen over uw vrijwillige terugkeer naar uw ouders in Assab evenmin overtuigend te noemen. U geeft immers aan dat u met de hulp van een klasgenoot in contact kwam met enkele personen die u naar Eritrea zouden kunnen brengen. Wanneer u echter gevraagd wordt welke personen u uiteindelijk geholpen hebben, komt u niet verder dan te stellen dat u het niet meer weet, en dat u zich slechts één naam herinnert (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Gevraagd welke dorpen of steden u gepasseerd bent vanaf de grens tot Assab, moet u eveneens het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U verklaart verder dat u op een gegeven moment, nadat u in Eritrea was aangekomen, door de politie werd tegengehouden, en dat u met de hulp van deze agenten uw moeder zou hebben teruggevonden (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Uw vader en broer waren niet aanwezig omdat ze respectievelijk opgepakt waren en ontsnapt uit het militaire trainingskamp in Sawa, maar wanneer u gevraagd wordt sinds wanneer uw vader is gearresteerd, als gevolg van de ontsnapping van uw broer, moet u alweer het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Redelijkerwijze zou toch verwacht mogen worden dat uw moeder dergelijk niet onbelangrijk gegeven tegen u verteld zou hebben tijdens uw verblijf

bij haar in Assab. Bovenstaande vaststellingen doen bijgevolg de eerste vragen rijzen omtrent uw beweerde verblijf in Eritrea en bij uitbreiding omtrent uw beweerde Eritrese nationaliteit. Verder zijn uw verklaringen betreffende de omstandigheden, en dan vooral de context hieromtrent, waarin uw broer naar Eritrea zijn gedeporteerd in 2000 eveneens weinig overtuigend te noemen. Zo verklaart u in eerste instantie dat uw oudere meerderjarige broer in 2000 naar Eritrea zou zijn terug gegaan (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Gevraagd of hij dan zelf is teruggegaan naar Eritrea, antwoordt u merkwaardig genoeg van wel (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt waarom uw broer dan zelf is teruggekeerd naar Eritrea in 2000, verklaart u dat in die periode Eritreërs werden gedeporteerd, en dat uw broer volwassen was, en dat hij daarom gedwongen werd om het land te verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p.4). U geeft verder aan dat u in Ethiopië kon blijven omdat u minderjarig was (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Gevraagd wanneer zulke deportaties plaatsvonden, antwoordt u dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Wanneer u vervolgens de vraag gesteld wordt of deze deportaties op een bepaald moment stopten, antwoordt u merkwaardig genoeg eveneens dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Vervolgens gevraagd of er dan misschien een conflict was tussen beide landen, antwoordt u weer weinig overtuigend dat u denkt van wel (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Op de vraag wanneer dit conflict dan plaatsvond, verklaart u dat u niet weet wanneer het stopte, maar dat het begon in 1998 (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Wanneer gepeild wordt naar de oorzaak of de context van het conflict, antwoordt u dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.5), en gevraagd of er veel Eritreërs werden gedeporteerd, verklaart u dat u denkt dat iedereen werd gedeporteerd, maar dat u nog jong was (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er tijdens het grensconflict tussen Eritrea en Ethiopië, dat van 1998 tot 2000 duurde, effectief deportaties van Eritreërs of personen van Eritrese afkomst door de Ethiopische autoriteiten naar Eritrea plaatsvonden; diezelfde informatie geeft ook aan dat na 2000 deze gedwongen deportaties naar Eritrea niet meer op dezelfde grote schaal plaatsvonden als in de jaren ervoor; de laatste gedwongen deportatie van een grotere groep Eritreërs vond plaats in maart 2002 (zie landeninformatie in administratief dossier). Het is bijgevolg opvallend te noemen dat u de context van de uitgevoerde deportaties in het kader van het grensconflict tussen Ethiopië en Eritrea niet of amper weet te schetsen. Verder geeft u tijdens het gehoor ook aan dat u geen andere personen van Eritrese afkomst persoonlijk kent die het slachtoffer zouden zijn geworden van dergelijke deportaties in het kader van het grensconflict (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Hierbij dient opnieuw rekening te worden gehouden met uw jonge leeftijd op dat moment, maar eveneens kan het feit in beschouwing worden genomen dat deze gebeurtenissen in het leven van vele personen van Eritrese origine in Ethiopië – waartoe u zichzelf ook rekent aldus uw verklaringen tijdens het gehoor – behoorlijk ingrijpend moeten geweest zijn waardoor redelijkerwijze toch verwacht mag worden dat u meer uitleg zou kunnen geven over deze deportaties en over de context waarin ze plaatsvonden. U verklaart immers dat uw broer op deze manier het slachtoffer was van zulke deportaties en dat u hem sindsdien niet meer heeft gezien. Tot slot kan het toch opmerkelijk genoemd worden dat u niet weet of deze door u vermelde deportaties een einde kenden in Ethiopië gezien uw beweerde Eritrese afkomst. Omwille van deze door u beweerde Eritrese afkomst mag logischerwijze toch een betere kennis verwacht worden van het grensconflict tussen Ethiopië en Eritrea en dan vooral de erg grote invloed van dit conflict op personen van Eritrese afkomst in Ethiopië zelfs rekening houdend met uw erg jonge leeftijd op het tijdstip van dit conflict. Wat uw beweerde verblijf in Assab echter vooral ongeloofwaardig maakt, is uw beperkte kennis over de militaire dienstplicht in Eritrea. U verklaart tijdens het gehoor immers dat een oproeping voor deze militaire dienst de directe aanleiding vormde van uw vlucht uit Eritrea waardoor toch een zeker niveau van kennis verwacht mag worden aangaande deze verplichte militaire dienst. U beweert tijdens het gehoor echter geen personen te kennen of ontmoet te hebben, behalve de dochter van uw burens, die opgeroepen werden voor de militaire dienstplicht, met als uitleg hiervoor dat uw moeder u zoveel mogelijk binnenhiield (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Dit laatste excuus voor het feit dat u geen andere personen of vrienden kende die werden opgeroepen voor de dienstplicht komt echter niet geloofwaardig over aangezien de Eritrese maatschappij getekend wordt door de massale gedwongen rekrutering van jongeren voor de verplichte militaire dienstplicht. Eritrea is zelfs de meest gemilitariseerde staat ter wereld (zie landeninformatie, administratief dossier). Onder veel jongeren heerst er dan ook een zekere angst voor deze militaire dienstplicht waardoor velen onder hen eraan trachten te ontsnappen (zie landeninformatie, administratief dossier). In het licht van deze laatste gegevens is het ook erg vreemd te noemen dat u geen idee had van het bestaan van een dergelijk dienstplicht op het moment dat u zou besloten hebben naar Assab te gaan in 2010 (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Deze verplichte militaire dienst is immers gekend en berucht binnen de Eritrese gemeenschap, ook die in het buitenland.

Verder is uw kennis over de militaire dienstplicht zelf ook beperkt te noemen. Wanneer u gevraagd wordt hoe lang deze militaire dienst duurt, moet u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.11), terwijl de onbeperkte duur van de Eritrese militaire dienstplicht net één van de hoofdkenmerken van deze dienstplicht is waardoor een niet onaanzienlijk aantal Eritrese jongeren eraan tracht te ontsnappen (zie landeninformatie, administratief dossier). Gevraagd of u weet waar het door u vernoemde Sawa gelegen is, antwoordt u dat u gehoord heeft dat het een militair trainingskamp is, maar u kan Sawa niet situeren in Eritrea (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd naar andere militaire trainingskampen moet u weer het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Uw beperkte kennis over deze militaire dienstplicht is bijgevolg wel zeer frappant, gezien uw bewering dat u sinds 2010 in Assab zou hebben gewoond, waardoor deze laatste bewering zoals eerder gezegd ernstig in twijfel kan getrokken worden.

Tenslotte kan nog opgemerkt worden dat u een aantal gegevens kan verstrekken betreffende Eritrea in het algemeen, maar dat uw kennis over Assab toch eerder beperkt te noemen is. Volgens uw verklaringen zou u een jaar en negen maanden in Assab hebben gewoond nadat u in 2010 vrijwillig naar Eritrea zou zijn gegaan in de hoop er herenigd te worden met uw familie. Toch komt uw kennis over Eritrea in het algemeen ingestudeerd over, zeker in het licht van bovenstaande vaststellingen. Zo weet u dat Eritrea ingedeeld is in zes regio's of zoba's, die u kan opsommen, maar wanneer u gevraagd wordt of u het begrip subzoba kent, verklaart u dat u dit begrip niet kent, en u voegt eraan toe dat 'zoba' het laagste administratieve niveau zou zijn in Eritrea (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Gevraagd naar het begrip 'kebele' waar u eerder tijdens het gehoor verwezen had als administratie waar u zich diende aan te melden voor de militaire dienstplicht, verklaart u dat het begrip 'kebele' het equivalent van het begrip 'zoba' zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Deze laatste twee verklaringen van uw persoon tijdens het gehoor kloppen echter hoegenaamd niet. Het begrip 'kebele' is immers een Ethiopisch begrip in het kader van de lokale administratieve indeling aldaar en heeft niets te maken met de administratieve opdeling in Eritrea (zie landeninformatie, administratief dossier). 'Subzoba', het begrip dat u verklaart niet te kennen, is dan weer wel een essentieel begrip in de administratieve of bestuurlijke indeling van Eritrea; het betreft namelijk een lager administratief niveau dan het begrip 'zoba'. Eritrea is ingedeeld in zes regio's, 'zoba's' genoemd, die op hun beurt nogmaals onderverdeeld zijn in meerdere subzoba's (zie landeninformatie, administratief dossier). Het begrip 'zoba' is bijgevolg niet het laagste administratieve niveau in Eritrea zoals u aanhaalt tijdens het gehoor. Deze beperkte kennis in verband met de administratieve indeling van Eritrea is enigszins opmerkelijk te noemen aangezien de oproepingen voor de militaire dienst uitgaan van deze lagere administratieve niveaus (zie landeninformatie, administratief dossier). Verder kunt u letterlijk enkele bevolkingsgroepen opsommen, die in Eritrea leven, maar de naam van een Eritrese krant kent u dan weer niet (zie gehoorverslag CGVS, p.12-13).

Tot slot is uw kennis over de stad Assab waar u een jaar en negen maanden zou hebben verbleven eerder beperkt te noemen. Zo geeft u tijdens het gehoor aan dat u in de wijk 'Assab Kebir' zou hebben gewoond (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Gevraagd naar omliggende wijken naast deze door u vermelde, komt u niet verder dan te stellen dat er ook nog een wijk 'Assab Sekir' is; u kan geen andere wijken of districten in Assab vernoemen (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Verder is het opmerkelijk te noemen dat u uw eigen straatnaam kan vernoemen, maar wanneer gevraagd wordt om andere straatnamen in Assab te vermelden, moet u het antwoord alweer schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Gevraagd naar 'Campo Sudan', een andere meer bekende wijk in Assab, verklaart u deze niet te kennen maar er wel van gehoord te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.14; zie landeninformatie, administratief dossier). Gevraagd wat u er dan over gehoord heeft, antwoordt u nu plots dat er nog nooit over gehoord heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Verder kent u geen dorpen in de buurt van Assab en weet u niet waar de lokale administratie van Assab is gelegen hoewel u deze toch eerder tijdens het gehoor had vernoemd als degene die u opgeroepen had in het kader van de militaire dienstplicht (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Zelfs wanneer u de open vraag wordt gesteld wat u dan wel kan vertellen over de stad Assab, komt u weer niet verder dan te stellen dat het een grote stad is, dat het een mooie stad is, en dat het aan de kust ligt, maar dat u niet veel buiten mocht van uw moeder (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Tijdens het gehoor wordt u ook gevraagd of u in de haven van Assab het schip naar Jemen heeft genomen op het moment dat u Eritrea ontvlucht zou zijn, waarop u nogmaals weinig overtuigend antwoordt dat u het niet weet omdat een andere persoon u naar die plaats zou hebben gebracht (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Tot slot blijkt u evenmin nog nooit van Kiloma te hebben gehoord, een plaats net ten zuiden van Assab, waar tevens een militair trainingskamp is gelegen (zie gehoorverslag CGVS, p.15; zie landeninformatie, administratief dossier). Bijgevolg kan gesteld worden dat uw kennis over de stad Assab wel erg beperkt is, ondanks uw beweerde bijna twee

jaar durende verblijf in deze stad, en dat uw kennis over Eritrea in het algemeen evenmin kan overtuigen.

Bovenstaande vaststellingen leiden ertoe dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Assab, en bij uitbreiding aan uw bewering als zou u over de Eritrese nationaliteit beschikken. Bijgevolg komt de geloofwaardigheid van de door u beweerde problemen in Assab, die hieruit zouden zijn voortgevloeid, eveneens in het gedrang.

Tot slot dient nog een niet onbelangrijke opmerking gemaakt te worden betreffende de (identiteits)documenten, die u in uw bezit zou hebben gehad in Ethiopië, zoals u verklaart tijdens het gehoor voor het CGVS. Zo verklaart u in eerste instantie tijdens het gehoor voor het CGVS geen identiteitsdocumenten in uw bezit te hebben gehad in Ethiopië, om deze uitspraak nadien te corrigeren door te stellen dat u er wel had, maar dat u ze niet kon meenemen naar Eritrea in 2010 (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd naar meer uitleg omtrent deze identiteitsdocumenten die u in Ethiopië in uw bezit zou hebben gehad, verklaart u dat u een schoolcertificaat en een identiteitskaart had in Ethiopië (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Wanneer u vervolgens de vraag gesteld wordt wat deze documenten dan vertelden over uw nationaliteit, antwoordt u dat erop vermeld stond dat u Ethiopische was, omdat uw buur u geregistreerd had (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Gevraagd of u dan beschouwd werd als een Ethiopische door de autoriteiten, antwoordt u positief (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Tevens wordt u de vraag gesteld of u enige identiteitsdocumenten in Eritrea heeft gehad, of dat u geen documenten kan voorleggen die kunnen aantonen dat u over de Eritrese nationaliteit beschikt, waarop u telkens antwoordt van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe te kunnen stellen dat u er niet in slaagt uw Eritrese afkomst of nationaliteit aannemelijk te maken, noch via uw verklaringen tijdens het gehoor, noch via enige identiteitsdocumenten, en dat, integendeel, uit uw verklaringen eerder afgeleid kan worden dat u door de Ethiopische autoriteiten als een Ethiopisch staatsburger werd beschouwd aangezien u over een Ethiopische identiteitskaart beschikte, zoals u verklaart tijdens het gehoor. Hieromtrent dient nog opgemerkt te worden dat u tijdens het gehoor verklaart geen noemenswaardige problemen te hebben gehad in Ethiopië, het land waar u het grootste gedeelte van uw leven verklaart te hebben gewoond en geleefd (zie gehoorverslag CGVS, p.9).

U legt tot slot geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas, noch ter bevestiging van uw identiteit of nationaliteit.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Zij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekster is ertoe gehouden de stukken waarover zij beschikt of kan beschikken voor te leggen. De Raad benadrukt dat hij geen rechtsmacht heeft om zelf de nationaliteit van verzoekster te bepalen, noch om te beslissen welke nationaliteit zij bezit, of zij er meerdere heeft dan wel of zij staatloze is. Het behoort wel tot de bevoegdheid van de Raad om, op basis van de door verzoekster verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Immers iedere asielaanvraag dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien staatloos, van herkomst. Hierbij is het de verantwoordelijkheid van de asielzoeker om zijn beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, indien ernstige juridische en materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door andere concrete en objectieve stukken en landeninformatie. Verzoekster stelt de Eritrese nationaliteit te hebben, doch legt geen identiteitsdocumenten voor waaruit haar nationaliteit kan blijken.

3.2. Verzoekster voert aan dat zij enkel haar verklaringen kan bevestigen. Deze verklaringen betreffen de feiten zoals ze die zelf heeft beleefd. Welke gebeurtenissen er plaatsvonden in het leven van haar ouders en welke beweegredenen zij hadden om wat dan ook te doen, behoren niet tot haar eigen leefwereld zodat het niet mag verbazen dat zij daarover weinig informatie kan geven. Zo kan zij logischerwijze ook op theoretische vragen omtrent o.a. de nationaliteitswetgeving antwoorden schuldig blijven, omdat die informatie haar nooit werd gegeven en zij er ook geen vragen bij stelde. Deze verklaringen waarom zij niet over de nodige informatie beschikt zijn volkomen logisch. Verder wenst verzoekster op te merken dat zij bij het vertrek van haar broer nog een kind was en dat zij hoegenaamd niet precies werd geïnformeerd over de gezegde deportaties; voor haar was haar broer volwassen en moest hij naar Eritrea gaan terwijl het leven voor haar als kind gewoon doorging, bij de buurvrouw; niettemin koesterde zij al lang het verlangen om ooit haar familie terug te gaan opzoeken. Hoegenaamd is zij echter niet op de hoogte omtrent de ingewikkelde politieke en geografische voorgeschiedenis van haar land, aangezien zij immers te jong was; verder werd zij opgevoed door een buurvrouw die wel goed voor haar zorgde maar waar de aandacht verder eerder beperkt was. Verzoekster leefde maar een korte tijd in Assab, bij haar moeder die haar zoveel mogelijk binnenhield. Zoals gezegd leefde ze ook tevoren in Ethiopië bij een buurvrouw, die haar opving, maar waar zij verder weinig aandacht kreeg. In die levensomstandigheden mag het niet verwonderen dat verzoekster bij manier van spreken van niets wist, precies omdat zij heel haar leven lang weggehouden wordt van de problemen en er met haar ook nooit over gesproken werd. Verzoekster stelt dat zij inderdaad een aantal inlichtingen kon geven zowel over Eritrea als over haar directe omgeving, in Assab. Omwille van haar sociaal isolement en het feit dat zij bij haar moeder opgroeide, kan niet verwacht worden dat zij een uitgebreide historische en administratieve geografische kennis van het land en de stad zou moeten hebben. Verzoekster legde al uit hoe het komt dat zij niet in het bezit is van documenten. Verzoekster tracht aldus haar onwetendheid toe te lichten en te verschonen.

3.3. Daar waar een kandidaat-vluchteling die geen identiteitsdocumenten neerlegt, zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze dient te blijken uit zijn verklaringen, stelt de Raad daarenboven vast dat deze evenmin geloofwaardig zijn. Verzoekster faalt echter op talrijke essentiële punten. Verzoekster ging tot en met graad tien naar school en verbleef later bij haar moeder, die werkte in een kruidenierszaak (gehoor p. 6-7), zodat zij niet kan aanvoeren in een sociaal isolement te zijn opgevoed. Dat verzoekster nog jong was, kan op zich verklaren dat verzoekster van een aantal zaken die gebeurden toen zij nog niet geboren of nog heel jong was (terugkeer ouders Ethiopië, referendum) toentertijd niet op de hoogte was, doch kan geenszins verklaren waarom zij hier nadien van haar moeder, haar buurvrouw, andere familieleden, kennissen of schoolgenoten niets over heeft vernomen, en nog minder dat zij zelf niet geïnformeerd heeft naar haar eigen afkomst, het lot van haar vader, broer, haar verdere familie.. Evenmin verklaart dit waarom zij haar eigen terugkeer naar Eritrea niet genoegzaam kan toelichten, noch de Eritrese militaire dienstplicht kan toelichten en een eerder ingestudeerde kennis van Assab en Eritrea heeft, daar dit zaken zijn die zij – op een jongvolwassen leeftijd – dagdagelijks ervaren heeft, die deel uitmaken van haar onmiddellijk waarneembare omgeving en leefwereld, zodat zij minstens een doorleefd en waarheidsgetrouw beeld van deze ervaringen moet kunnen evoceren, *quod non*.

3.4. Noch uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, noch uit haar verklaringen kan haar beweerde Eritrese nationaliteit blijken, evenmin legt zij enig identiteits- of ander document dienaangaande voor. Immers de commissaris-generaal stelde reeds terecht vast dat verzoeksters kennis over het vertrek van haar ouders uit Ethiopië en over de Eritrese nationaliteitsverkrijging quasi onbestaande is, zij de etnie van haar vader, noch de woonplaats van haar verdere familieleden kent en geen nadere informatie kan verschaffen over haar vaders arrestatie. Evenmin kan ze haar eigen terugkeer naar Eritrea genoegzaam toelichten; ze is tegenstrijdig inzake de terugkeer/deportatie van haar broer, heeft evenmin enige kennis van de deportaties, noch van de Eritrese militaire dienstplicht. Verzoekster heeft een ingestudeerde kennis van Assab en Eritrea, komt niet verder dan opsommingen zonder dat ze de dagelijks relevante zaken kan benoemen (begrip 'subzoba', te meer haar oproeping van deze administratie is uitgaan, Eritrese krant, wijken in Assab, Campo Sudan, Kiloma...).

3.5. Anderzijds wordt niet betwist dat verzoekster geboren is in Harar, Ethiopië waar ze woonde tot 2010 en er school liep. Dit veronderstelt een legaal statuut in Ethiopië, wat verzoekster na doorvragen toegeeft en daarbij erkent over een Ethiopisch schoolcertificaat en een Ethiopische identiteitskaart te beschikken, waarop stond dat verzoekster Ethiopische was (gehoor p. 7-8).

Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt verder dat personen van Eritrese afkomst die in 1993 niet aan het Eritrese onafhankelijkheidsreferendum hebben deelgenomen –wat verzoeksters ouders niet gedaan hebben volgens verzoeksters verklaringen– door de Ethiopische staat nog steeds als Ethiopiërs worden beschouwd, op de Kebeles geregistreerd zijn en over Ethiopische documenten beschikken. Hoe dan ook, los van verzoeksters ouders, is ze zelf Ethiopische en in Harar geboren, zodat niet kan worden ingezien waarom verzoekster geen geboorteakte kan neerleggen. Evenmin wordt toegelicht waarom verzoekster haar Ethiopische identiteitskaart of schoolcertificaten niet zou kunnen overmaken. Dit klemmt te meer nu verzoekster Ethiopië vrijwillig heeft verlaten en bij haar vertrek uit Ethiopië geen persoonlijke veiligheidsproblemen had, noch in de negatieve aandacht stond van de Ethiopische autoriteiten.

Ten slotte dient te worden vastgesteld dat verzoekster verklaart geen Eritrese documenten te hebben, wat ze ter terechtzitting herhaalt. Er kan dan ook niet worden ingezien op welke basis kan worden aangenomen dat verzoekster afstand zou gedaan hebben van haar Ethiopische nationaliteit en een nieuwe nationaliteit heeft aangenomen. Aangezien verzoekster, volgens haar eigen verklaringen, binnenshuis leefde en niet beweert geregistreerd te zijn geweest in Eritrea, kan evenmin worden ingezien waarom verzoekster als Ethiopische kan vallen onder de Eritrese militiewet. Volledigheidshalve merkt de Raad in dit verband nog op dat verzoekster op de DVZ belangrijke tegenstrijdige verklaringen aflegde waar zij stelde nooit in Eritrea gewoond te hebben (verklaring vraag 6), in Ethiopië gewoond te hebben vanaf haar geboorte tot haar vertrek (verklaring vraag 9) en haar ouders nooit meer gezien te hebben sinds ze 5 jaar oud was (verklaring vraag 13), terwijl zij later wel stelde van 16 juni 2010 tot 19 maart 2012 in Assab, Eritrea verbleven te hebben (verklaring vraag 35).

Verzoekster onderneemt in dit verzoekschrift dan ook geen ernstige poging om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen noch brengt zij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het negeren van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.7. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoekster haar Eritrese nationaliteit niet aantoon, noch aannemelijk maakt. Integendeel

volgens verzoekster heeft ze een Ethiopische identiteitskaart (gehoor p. 7-8). De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Verzoekster maakt aldus niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.8. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK